

УДК 378.637.016

DOI: DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.15.134-139

ЛІ На –

аспірантка факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського
Українського державного університету

імені Михайла Драгоманова

ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0000-7666-6907>

e-mail: kozyr7@ukr.net

ФОРМУВАННЯ ТРАНСФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА НА ЗАСАДАХ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ

ЛІ На. ФОРМУВАННЯ ТРАНСФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА НА ЗАСАДАХ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ

У статті розглянуто проблему формування трансфесійної готовності студентів факультетів мистецтв з використанням інтегративного підходу, який виявляється в інтегрованому навчанні, міждисциплінарних зв'язках, інтеграції знань, вирішенні складних практичних завдань, тощо. Цей важливий підхід активує мисленнєву діяльність студентів, чим дозволяє перейти на рівень трансфесійної готовності до практичної роботи. Інтегративний підхід характеризується усвідомленим ставленням студентів до професійної діяльності, спрямуванням до здійснення самостійних дій на основі інтеграції фахових знань.

Ключові слова: майбутні вчителі музичного мистецтва, трансфесійна готовність, інтегративний підхід, вокально-хорова діяльність.

LI Na. FORMATION OF TRANSFERSIONAL READINESS OF FUTURE MUSIC TEACHERS ON THE BASIS OF AN INTEGRATIVE APPROACH

The article considers the problem of forming transfaith readiness of students of faculties of arts using an integrative approach, which is manifested in integrated learning, interdisciplinary connections, integration of knowledge, solving complex practical tasks, etc. This important approach activates the thinking activity of students, which allows them to move to the level of transfaith readiness for practical work.

The integrative approach is characterized by a conscious attitude of students to professional activity, a focus on implementing independent actions based on the integration of professional knowledge. It is based on the integration of multidisciplinary knowledge, aims at a holistic perception of vocal and choral activity as a complex of subsystems of various phenomena, which significantly expands the range of tasks of the educational and methodological artistic process in the context of acquiring signs of transfaith readiness of future teachers of musical art for vocal and choral work.

It is proven that the integrative approach, which is based on the interpenetration, unification of knowledge, emphasizes the intellectual development of students and manifests itself through an orientation to the integrity of knowledge, establishing connections between relatively polar features, processes, phenomena, activates the rational and irrational thinking activity of future teachers of musical art, which, through the ability to transformative activity, allows reaching the level of transfascial readiness of students for vocal and choral activity. It is characterized by a conscious attitude of the teacher to students as creative individuals in order to identify ways of their self-realization in vocal and choral art, directing them to carry out independently productive actions based on the integration of professional and general scientific knowledge at the intersection of creativity and erudition, which generally reveals the transfascial readiness of future teachers of musical art for vocal and choral activity.

Keywords: future teachers of musical art, transfaith readiness, integrative approach, vocal and choral activity.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Провідною метою системи

вищої освіти у XXI сторіччі є розвиток професійно-особистісних якостей майбутніх

фахівців та формування компетентностей, необхідних для ефективної самореалізації у професійно-діяльній сфері. З урахуванням сучасного етапу глобалізаційних реалій відбуваються глибокі трансформаційні зміни, зокрема в системі вищої мистецької освіти, що активують процеси перегляду концептуальних основ підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в напрямку цілеспрямованого формування у студентів трансфесійних компетентностей нової ери, що вибирають у себе ерудованість, бажання нових знань, допитливість, емоційний інтелект, інноваційність, пристосовність до динамічного середовища тощо. У даному процесі академічні та спеціальні знання доповнюються мірою самоорганізації і самореалізації особистості студента через створення умов для особистісно-професійного самовдосконалення.

У цілому дані зрушення сприяють задоволенню запитів держави на підготовку кадрів нової формації «освічених людей – трансфесіоналів, здатних до самореалізації через самоосвіту протягом життя» [3, с. 11], спрямованих на вихід за межі вузько-професійних знань, демонстрацію готовності до самозбагачення новими знаннями, компетенціями і технологіями з інших наукових сфер і різновидів професійної діяльності.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Окремі аспекти досліджуваної проблематики з педагогічної точки зору знайшли відображення у наукових працях І. Бега, Д. Гіббонса, І. Доннікової, А. Зимульдінової, Н. Ларіонової, Н. Падун, Н. Стрельцової, Г. Фесенко та інших; досліджень з проблеми інтеграції психологічного знання (О. Губенко, О. Завгородня, В. Зливков, С. Копилов, Є. Степура та інші); наукового обґрунтування трансфесіоналізму як світового тренду вищої освіти (В. Адольф, О. Кін, С. Мірошник, А. Ткачов, Н. Ткачова та інші); наукових праць, в яких представлено трансфесіоналізм в якості педагогічного феномена (О. Лещинський, Б. Попадич, О. Попадич, О. Яцина та інші); засадничих положень педагогіки мистецтва висвітлених у працях Н. Білової, А. Козир, О. Михайличенко, О. Олексюк, О. Отич, Г. Падалки, О. Рудницької, В. Федоришина, О. Щолокової та інших. наукових праць з питання реалізації інтегративних та міжпредметних зв'язків у практичній підготовці майбутніх фахівців музично-освітнього профілю (Т. Бодрова, Л. Степанова, П. Шевчук та інші); а також, науковців у галузі мистецької освіти (І. Глазунова, Г. Падалка, В. Федоришин, М. Ткач та інших), науковий інтерес яких зосереджений

на проблемі трансфесійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва.

Наскрізним моментом у проаналізованих дослідженнях і публікаціях є визначення трансфесіоналізму як поняття, що означає здатність особистості реалізовувати ідеї та способи професійної діяльності на зрізі різних галузей знань, виходити за межі базового фаху та збагачувати власний тезаурус новими знаннями, технологіями, компетентностями, здійснювати інтеграцію різногалузових знань для ефективної професійної діяльності засадах кооперації і партнерства. Питання формування готовності майбутніх учителів до професійної діяльності розглядається в наукових працях В. Бондаря, С. Гончаренка, І. Зязюна, Л. Мільто, О. Огієнка, Ю. Радченко та інших як інтегративна якість особистості вчителя, що формує активну діяльну позицію та є умовою ефективної діяльності педагога, максимальної реалізації його можливостей, розкриття творчого потенціалу. При цьому питання формування трансфесійної готовності майбутніх учителів музичного мистецтва на засадах інтегративного підходу, на жаль, не знайшли на сьогодні наукового розгляду.

Мета статті – обґрунтування можливостей інтегративного підходу до формування трансфесійної готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-хорової діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Питання трансфесіоналізму як новітнього напрямку модернізації мистецької освіти віднедавна знайшло акцентованого дослідження і висвітлення у науково-педагогічній літературі. Науковці підкреслюють, що трансфесіоналізм у професійно-творчій діяльності є рушійною силою активізації індивідуальної своєрідності та професійної самоефективності особистості на основі синтезу різногалузових знань та їх трансферу в практичну діяльність [9].

У центрі уваги дослідників перебуває унікальна цілісна особистість, яка прагне до максимальної реалізації своїх можливостей завдяки «отриманим міждисциплінарним знанням, умінням здобувати необхідну інформацію та формувати додаткові компетентності, демонстрації системного мислення, здатності до трансдисциплінарного синтезу знань та системного вирішення професійних завдань» (О. Попадич) [5, с. 96], що визначено вченими як основні характеристики трансфесіонала.

При розгляді сучасних трансфесійних перспектив розвитку педагогіки мистецтва, характерним для підготовки фахівців у системі вищої мистецької освіти, на думку

Г. Падалки, «с широке охоплення різних галузей мистецтва, що створює сприятливі обставини, уможливорює впровадження трансфесійних підходів, які передбачають багатовимірність, міждисциплінарність, готовність майбутніх фахівців до засвоєння і виконання в майбутньому широкого спектру різновидів діяльності, синтез знань з різних наукових галузей» [4, с. 5].

Підкреслюючи специфічність системи підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва, Г. Падалка наголошує на тому, що «трансфесійні орієнтири в галузі музичного», зокрема, вокально-хорового виконавства, «передбачають можливість розвитку майбутніх фахівців» [4], що потенційно уможливорює ефективну самореалізацію майбутніх учителів музичного мистецтва в вокально-хоровій діяльності. Такий вектор ураховує специфіку сфери вокально-хорової підготовки студентів у закладах вищої освіти та закладає основи для обґрунтування особливостей формування трансфесійної готовності майбутніх учителів музичного мистецтва на засадах інтегративного підходу в сучасних умовах з позицій її практичної реалізації у вокально-хоровій діяльності.

У наукових працях провідних українських педагогів (В. Андрущенко, В. Бондар, Н. Гузій, І. Зязюн, О. Пехота та інших) проблема готовності до педагогічної діяльності посідає найвищий рівень та розглядається як цілісний феномен, що вказує на налаштованість особистості на діяльність, її професійну активність, стратегічну спрямованість на педагогічну творчість. До структури готовності до педагогічної діяльності науковці включають: професійну самосвідомість, перетворювально-продуктивне відношення до діяльності, ситуативна готовність, знання про предмет та способи діяльності, навички і вміння практичного втілення цих способів, ціннісні та професійно-значущі якості особистості. На думку вчених, в ситуації перенесення тривалої готовності в нові умови, на неї впливають зовнішні (новизна, труднощі, творчий характер завдань, навколишні обставини, вплив і поведінка оточуючих) та внутрішні (самооцінка власної підготовленості до діяльності, психофізіологічний стан, уміння мобілізуватися, контролювати, оцінювати, рефлексувати, аналізувати тощо [7].

Грунтовні наукові положення сучасної мистецької освіти (А. Зайцева, А. Козир, В. Лабунець, О. Отич, Г. Падалка, В. Федоришин та ін.) впевнено доводять, що готовність майбутніх учителів музичного мистецтва до самостійного оперування змістом мистецької діяльності виступає

підґрунтям для розгортання процесів самоідентифікації, самоуправління власним творчим потенціалом, бачення художньої картини світу крізь призму власної ерудиції та кейсу інтегрованих знань з метою самостійного конструювання траєкторії здійснення власної діяльності. Такі завдання спроможний виконати вчитель музичного мистецтва із сформованою професійною позицією, яка характеризує трансфесійну готовність, що виявляє кваліфікаційну характеристику професійної діяльності.

У цьому контексті, варто зазначити, що зміст вокально-хорової діяльності конкретизується у різновидах діяльності, а саме: управлінській, комунікативній, творчो-креативній, рефлексивній, інноваційній, оцінювально-коректувальній, операційно-технологічній тощо. Спираючись на важливі положення проаналізованих досліджень вважаємо, що формування трансфесійної готовності майбутніх учителів музичного мистецтва є найважливішою компонентою вокально-хорової підготовки студентів до співацької роботи з учнями як на уроках музичного мистецтва, так і в позаурочний час із навчальними та позашкільними творчими колективами. З огляду на це, дослідник Хуан Чанхао певен того, що «основним завданням вокально-хорової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва є розвиток загальної музичної культури та широкої ерудованості студентів, їх музичних якостей і здібностей, формування художнього сприйняття та розвитку музичного мислення, удосконалення комунікативних здібностей і майстерності організації творчої взаємодії зі шкільними вокально-хоровими колективами» [10, с. 199].

Таким чином, трансфесійна готовність майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-хорової діяльності знаходиться в єдності зі спрямованістю на професійну діяльність та особистісний розвиток студентів, бажанням досягти успіху, відкритістю до засвоєння і виконання в майбутньому широкого спектру різновидів діяльності на основі синтезу знань з різних наукових галузей, демонстрації високого рівня рефлексії, миттєвості реакцій, розуміння навчальних ситуацій, здатності до їх ефективного перетворення, розуміння вокально-хорової діяльності як творчого процесу з високими швидкостями зовнішніх змін, що потребує досягнення відповідного рівня трансфесійної готовності від майбутніх учителів музичного мистецтва.

Отже, на основі аналізу літературних джерел можемо стверджувати, що трансфесійна готовність є викликом до тради-

ційного розуміння компетентності та кваліфікації майбутнього вчителя музичного мистецтва. Адже основи успішності студентів у майбутній професії закладаються в процесі навчання, сучасними характеристиками якого є невизначеність, висока швидкість зовнішніх змін, що потребує досягнення відповідного рівня пристосування до реалій навчального середовища. налаштованості на продуктивну діяльність, активності у виборі стратегій дії. Яскравим проявом трансфесійної готовності студентів до вокально-хорової діяльності є цілеспрямоване освоєння та виконанні ними професійних дій із застосуванням широкого кола різногалузевих знань, демонстрація системного мислення, готовність виходити за межі сформованого досвіду. Таким чином з'ясовано, що трансфесійна готовність, як цілісне утворення, суть якого полягає у збагаченні комплексу вмінь та навичок майбутніх учителів музичного мистецтва знаннями, компетентностями та технологіями з інших наукових сфер, сприяє розширенню методів, форм, прийомів і засобів організації та здійснення вокально-хорової діяльності.

Здійснення інтегрованого підходу до організації процесу формування трансфесійної готовності майбутніх учителів музичного мистецтва зумовлює необхідність модернізації підготовки студентів до вокально-хорової діяльності. Власне поняття «інтеграція» визначається С. Гончаренко як поняття теорії систем, що означає стан поєднання окремих диференційованих частин у ціле, а також процес, що веде до такого стану. У [2] відзначається відмінність інтеграції в освіті від наукової, оскільки вона орієнтується на цілі освіти, проектування та проведення навчального процесу, прогнозування його результатів, вирішення протиріччя між необхідною інтеграцією та об'єктивно існуючою диференціацією дисциплін. Інтеграція в освіті, на думку С. Гончаренко, є об'єднанням, злиттям освітніх систем, змісту освітніх програм, різних навчальних дисциплін або предметних галузей [2, с. 198] та є найважливішим засобом досягнення єдності знання на основі інтегративного характеру викладання дисциплін та виконання практичних завдань.

Серед причин багатьох проблем традиційної побудови навчального процесу багато авторів справедливо називають великий обсяг різноманітної інформації, глибоку диференціацію змісту навчання. Тим часом впровадження інтеграції може сприяти розгляду більшої кількості досліджуваного матеріалу всебічно, багатоаспектно, з позицій різних наук, в їх цілісному взаємозв'язку, в динаміці та розвитку (І. Бех), забезпеченню

реального внеску в підготовку студентів до професійної діяльності, формування цілісної картини світу (Т. Пушкарьова), осмислення і засвоєння поступове наповнення різногалузевого кейсу знань (О. Топузов), формуванню якісно нової цілісної системи знань і умінь, що володіє новими інтегративними властивостями (Н. Падун). Поряд із вищезазначеним, інтеграція вокально-хорової підготовки, завдяки пошуку міждисциплінарних та різногалузевих зв'язків, сприятиме цілісному уявленню майбутніх учителів музичного мистецтва про специфіку трансфесійної готовності до вокально-хорової діяльності.

Для практичної реалізації інтегративного підходу в навчанні різними авторами обґрунтовується: підвищення якісного рівня міждисциплінарних і різногалузевих взаємозв'язків знань (Н. Стрельцова); залучення в курси професійної підготовки знань на основі міждисциплінарних зв'язків (Н. Андріїв); створення інтегративного тезаурусу дисциплін, розробка трансдисциплінарних навчальних завдань (О. Попадич).

У контексті інтегративного підходу до проблеми формування трансфесійної готовності майбутніх учителів музичного мистецтва заслуговує на увагу розгляд сучасними дослідниками (Н. Андріїв, О. Вознюк, В. Кришмарел, Н. Ларіонової, Н. Падун, Т. Пушкарьова, О. Топузов та інші) класифікаційних ознак інтеграції як процесу упорядкування відносин в освітньому процесі, спрямованому на формування цілісної картини світу студентів на основі об'єднання навчального матеріалу з різних освітніх галузей. Так, Т. Пушкарьова описує три типи інтеграції – загальнометодологічний, загальнонауковий та різногалузевий [6]. Дослідник О. Топузов, розглядаючи особливості міждисциплінарної інтеграції, виокремлює: горизонтальну (виділення інтегрованих комплексів, які забезпечують формування знань і умінь в рамках дисциплін начального плану); вертикальну (поєднання суміжних знань з різних наукових сфер); ближню; середню; дальню (в залежності від міри віддаленості предметних та освітніх областей) [6].

Інтегративний підхід в освіті, вважає О. Вознюк, виявляється у багатьох вимірах, а саме: інтегрованому навчанні; міждисциплінарних зв'язках; інтеграції різногалузевих знань; внутрішній кореляції знань; пошуку шляхів поєднання знань відповідно цілей навчального процесу; змістовному збагаченні та цілісному баченні студентами навчальної дійсності; вирішенні складних практичних завдань, що вимагають

синтезу знань з різних наукових галузей [1, с. 413].

Інтегративний підхід, який ґрунтується на взаємопроникненні, уніфікації знань, робить акцент на інтелектуальному розвитку студентів та проявляється через «орієнтацію на цілісність знань, встановлення зв'язків між відносно полярними ознаками, процесами, явищами» [3, с. 118], активує раціональну та ірраціональну мисленнєву активність майбутніх учителів музичного мистецтва, що через здатність до перетворювальної активності дозволяє вийти на рівень трансфесійної готовності студентів до вокально-хорової діяльності. Він характеризується усвідомленим ставленням педагога до студентів як творчих особистостей з метою виявлення шляхів їх самореалізації у вокально-хоровому мистецтві, спрямуванні до здійснення самостійно-продуктивних дій на основі інтеграції фахових і загальнонаукових знань на зріз творчості та ерудиції, що загалом виявляє трансфесійну готовність с майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-хорової діяльності.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Таким чином, дослідження проблеми формування трансфесійної готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-хорової діяльності дозволило виокремити інтегративний підхід, реалізація якого опирається на інтеграцію професійних та різногалузевих знань з метою спрямування особистості студентів на цілісне сприйняття вокально-хорової діяльності як комплексу систем і підсистем різноманітних явищ для розширення спектру вирішення завдань навчального мистецького процесу в контексті набуття ознак трансфесійної готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-хорової діяльності.

Перспективи подальших досліджень полягають у обґрунтуванні педагогічних умов інтегративного підходу до формування трансфесійної готовності майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-хорової діяльності.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Вознюк О. В. Цільові орієнтири розвитку особистості у системі освіти : інтегративний підхід : монографія / О. В. Вознюк, О. В. Дубасенюк. Житомир : Вид-во ЖДУ імені І. Франка, 2009. 684 с.
2. Гончаренко С. У. Український педагогічний енциклопедичний словник. Рівне: Волинські обереги, 2011. 552 с.
3. Доннікова І. А., Кривцова Н. В. Трансфесіонал як суб'єкт інноваційної освіти: психологічний аспект. *Міжнародна наукова інтернет-конференція «Людина як цілісність: філософсько-методологічні, соматичні та суспільно-*

психологічні аспекти здоров'я». Одеса : ОМА, 2018. С.11–23.

4. Падалка Г. М. Трансфесійна підготовка фахівців у системі вищої мистецької освіти. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти*. Київ, 2022. Вип. 28. С. 3–7.
5. Попадич О. О., Попадич Б. Т. Транспрофесіоналізм як педагогічна проблема. *Інноваційна педагогіка : науковий журнал*. Одеса, 2022. Вип. 49. Т. 2. С. 94–98.
6. Пушкарьова Т. О., Топузов О. М. Інтегративно-діяльнісна педагогіка. Київ : Педагогічна думка, 2019. 304 с.
7. Ткачова Н. О., Ткачов А. С., Кін О. М. Транспрофесіоналізм як світовий тренд вищої освіти й академічних реформ. *Інноваційна педагогіка : науковий журнал*. Одеса, 2023. Вип. 55, т. 3. С. 14–17. Режим доступу: <https://dspace.hnpu.edu.ua/handle/123456789/13183>
8. Федоришин В., Ткач М. Нелінійні підходи до фахової підготовки студентів факультетів мистецтв. *Український Педагогічний журнал*. Київ, 2023. № 4. С. 137–146. Режим доступу : <file:///C:/Users/pc/Downloads/15.pdf>
9. Яцина О. Ф. Феноменологія ідентичності трансфесіонала. *Перспективи та інновації науки: Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»*. Київ : Видавнича група «Наукові перспективи», 2022. № 1(6). С. 487–498.
10. Huang, Changhao. Pedagogical conditions of vocal and choral training of students of faculties of arts of pedagogical universities. *Paradigm of knowledge*. Frankfurt, Germany, 2020. Vol. 6 (44). Pp. 190–206.

REFERENCES

1. Voznyuk, O. V. (2009). *Tsil'ovi oriyentiry rozvytku osobystosti u systemi osvity : intehtyativnyy pidkhid*. [Target orientations of personality development in the education system: an integrative approach]. Zhytomyr.
2. Goncharenko, S. U. (2011). *Ukrayins'kyi pedahohichnyy entsyklopedychnyy slovnyk*. [Ukrainian pedagogical encyclopedic dictionary]. Rivne.
3. Donnikova, I. A., Kryvtsova, N. V. (2018). *Transfesiional yak sub'yekt innovatsiynoyi osvity: psykholohichnyy aspekt*. [Transfessional as a subject of innovative education: a psychological aspect]. Odessa.
4. Padalka, G. M. (2022). *Transfesiynna pidhotovka fakhivtsiv u systemi vyshchoyi mystets'koyi osvity*. [Transprofessional training of specialists in the system of higher art education]. Kyiv.
5. Popadych, O. O., Popadych, B. T. (2022). *Transprofesionalizm yak pedahohichna problema. Innovatsiynna pedahohika*. [Transprofessionalism as a pedagogical problem]. Odessa.
6. Pushkareva, T. O., Topuzov, O. M. (2019). *Intehratyvno-diyal'nisna pedahohika*. [Integrative-Active Pedagogy]. Kyiv.
7. Tkacheva, N. O., Tkachev, A. S., Kin, O. M. (2023). *Transprofesionalizm yak svitovyy trend vyshchoyi osvity y akademichnykh reform*. [Transprofessionalism as a World Trend in Higher Education and Academic Reforms]. Odessa.

8. Fedoryshyn, V., Tkach, M. (2023). *Nelineyni pidkhody do fakhovoyi pidhotovky studentiv fakul'tetiv mystetstv*. [Nonlinear Approaches to Professional Training of Students of Art Faculties]. Kyiv.
9. Yatsyna, O. F. (2022). *Fenomenolohiya identychnosti transfesionala*. [Phenomenology of the identity of the transsexual]. Kyiv.
10. Huang, Changhao. (2020). *Pedagogical conditions of vocal and choral training of students of faculties of arts of pedagogical universities*. [Pedagogical conditions of vocal and choral training of students of faculties of arts of pedagogical universities]. Frankfurt.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ЛІ На – аспірантка факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.

Наукові інтереси: трансфесійна готовність, студенти факультетів мистецтв, інтегративний підхід, міждисциплінарність, вокально-хорова робота, мистецька освіта.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

LI Na – is a postgraduate student at the Anatoly Avdievsky Faculty of Arts of the Mykhailo Dragomanov Ukrainian State University.

Circle of scientific interests: trans-faith readiness, students of the faculties of arts, integrative approach, interdisciplinarity, vocal and choral work, art education.

Стаття надійшла до редакції 02.08.2025 р.

УДК 378.637.016:78.091

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.15.139-144

ЛЮ Чуньцзян –

аспірант факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського
Українського державного університету
імені Михайла Драгоманова

ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0007-8101-9465>

e-mail: kozyr7@ukr.net

РІВНІ СФОРМОВАНOSTІ ГОТОВНОСТІ СТУДЕНІВ ФАКУЛЬТЕТІВ МИСТЕЦТВ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ПРОЦЕС ФАХОВОГО НАВЧАННЯ

ЛЮ Чуньцзян. РІВНІ СФОРМОВАНOSTІ ГОТОВНОСТІ СТУДЕНІВ ФАКУЛЬТЕТІВ МИСТЕЦТВ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У ПРОЦЕС ФАХОВОГО НАВЧАННЯ

Стаття розкриває специфіку готовності студентів факультетів мистецтв до впровадження інновацій у процес фахового навчання, що забезпечує сформованість компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва у полі новаторського вирішення завдань на межі знань різних дисциплін. Для оцінювання рівнів сформованості готовності студентів факультетів мистецтв до впровадження інновацій у фахову діяльність нами обрано триступеневу систему рівнів, а саме: пізнавально-репродуктивний (низький), діяльнісно-творчий (досконалий), художньо-емоційний (високий).

Ключові слова: студенти факультетів мистецтв, готовність до впровадження інновацій, рівні сформованості, компетентність, творчість, фахове навчання.

LIU Chunjiang. LEVELS OF FORMATION OF READINESS OF STUDENTS OF FACULTIES OF ARTS TO IMPLEMENT INNOVATIONS IN THE PROCESS OF PROFESSIONAL TRAINING

The article reveals the specifics of the readiness of students of art faculties to implement innovations in the process of professional training, which ensures the formation of the competence of future teachers of musical art in the field of innovative problem solving at the border of knowledge of various disciplines. To assess the levels of readiness of students of art faculties to implement innovations in professional activity, we have chosen a three-level system of levels, namely: cognitive-reproductive (low), activity-creative (perfect), artistic-emotional (high).